

شرح وظایف شورای پژوهشی دانشکده پیراپزشکی دانشگاه علوم پزشکی گناباد

دانشگاه علوم پزشکی گناباد

دانشکده پیراپزشکی

شرح وظایف شورای پژوهشی دانشکده پیراپزشکی

شورای پژوهشی دانشکده پیراپزشکی به عنوان رکن اصلی سیاست‌گذاری، نظارت و هدایت امور پژوهشی در سطح دانشکده، مسئولیت اطمینان از کیفیت، اثربخشی و همراستایی تحقیقات انجام شده با نیازهای آموزشی، درمانی و بهداشتی جامعه را بر عهده دارد. این شورا در راستای تحقق اهداف سند چشم‌انداز دانشگاه و توسعه مرزهای دانش در حوزه علوم پیراپزشکی فعالیت می‌نماید.

۱. سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی پژوهش در دانشکده

این بخش شامل تعیین مسیر استراتژیک پژوهش در دانشکده است:

۱.۱. تدوین اهداف و خط‌مشی پژوهشی دانشکده

- همسویی با اسناد بالادستی: تدوین سند راهبردی پژوهشی دانشکده با در نظر گرفتن کامل سیاست‌ها و اولویت‌های ابلاغی از سوی معاونت پژوهشی دانشگاه و وزارت متبوع.
- تعیین حوزه‌های اولویت‌دار: شناسایی حوزه‌های تخصصی مورد نیاز دانشکده (مانند فناوری‌های نوین آزمایشگاهی، تصویربرداری پزشکی، فوریت‌های پزشکی و مدیریت خدمات سلامت) و تعیین آن‌ها به عنوان اولویت‌های پژوهشی.
- تدوین شاخص‌های کلیدی عملکرد (KPIs): تعریف شاخص‌هایی برای سنجش میزان پیشرفت در اجرای سیاست‌ها، مانند نرخ جذب بودجه پژوهشی، تعداد مقالات Q1، یا میزان ثبت اختراع.

۱.۲. شناسایی نیازهای پژوهشی

- پایش مستمر: انجام نظرسنجی‌های دوره‌ای از گروه‌های آموزشی، مراکز درمانی وابسته و جامعه هدف برای استخراج دقیق‌ترین نیازهای پژوهشی.

- تحلیل شکاف دانش: ارزیابی وضعیت فعلی پژوهش‌های انجام شده و تعیین شکاف‌های موجود در دانش تخصصی پیراپزشکی که نیاز به تحقیق دارند.

۱.۳. تدوین برنامه‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت پژوهشی

- برنامه‌ریزی راهبردی (بلندمدت): ترسیم نقشه راه پژوهشی ۵ ساله دانشکده با تمرکز بر توسعه زیرساخت‌ها و تربیت نیروی انسانی متخصص.
- برنامه‌ریزی عملیاتی (کوتاه‌مدت): تعیین پروژه‌های خاص، کارگاه‌های مورد نیاز و میزان بودجه تخصیصی سالانه برای هر گروه آموزشی.

۲. بررسی و تصویب طرح‌های تحقیقاتی

شورای پژوهشی مرجع اصلی تصمیم‌گیری در مورد شروع پروژه‌های تحقیقاتی است:

۲.۱. بررسی علمی و فنی طرح‌های پیشنهادی

- ارزیابی دقیق پروپوزال: تشکیل کمیته‌های تخصصی برای ارزیابی جنبه‌های متدولوژیک، آماری و فنی طرح‌های تحقیقاتی ارائه شده توسط اعضای هیئت علمی، کارشناسان و دانشجویان تحصیلات تکمیلی.
- اعتباردهی منابع: اطمینان از کفایت منابع انسانی و مالی مورد نیاز برای اجرای موفق طرح‌ها.
- رعایت سقف زمانی و بودجه‌ای: تعیین چارچوب‌های زمانی واقع‌بینانه برای اجرای مراحل مختلف پروژه.

۲.۲. سنجش نوآوری، کاربردی‌پذیری و هم‌راستایی

- معیار نوآوری: ارزیابی اینکه آیا طرح پیشنهادی صرفاً تکرار مطالعات قبلی است یا دارای رویکردی نوین (مثلاً استفاده از تکنیک‌های بیوانفورماتیک در تحلیل داده‌های آزمایشگاهی).
- کاربردی‌پذیری در نظام سلامت: بررسی این نکته که نتایج پژوهش چقدر قابلیت ترجمه به محیط بالینی، ارتقای کیفیت خدمات یا کاهش هزینه‌ها را دارد.
- هم‌راستایی با اهداف سلامت محور: اطمینان از اینکه طرح‌ها در راستای سیاست‌های ملی سلامت و اولویت‌های بهداشت و درمان منطقه تدوین شده‌اند.

۲.۳. پیشنهاد اصلاح یا تصویب نهایی

- بازخورد سازنده: ارائه بازخوردهای مفصل به پژوهشگران برای رفع نواقص طرح‌ها پیش از ارسال به مراجع بالاتر.
- تأیید نهایی: پس از رفع ایرادات، طرح‌ها برای تأمین مالی نهایی و اخذ کد اخلاق از کمیته مرکزی دانشگاه به معاونت پژوهشی ارسال می‌شوند.

۳. نظارت بر اجرای طرح‌ها و کیفیت پژوهش‌ها

نظارت مستمر برای تضمین کارایی منابع و کیفیت خروجی‌ها ضروری است:

۳.۱. پایش دقیق پیشرفت طرح‌ها

- دریافت گزارش‌های دوره‌ای: تعیین زمان‌بندی مشخص (مثلاً هر سه یا شش ماه) برای دریافت گزارش‌های پیشرفت فیزیکی و مالی از مجری طرح.
- ارزیابی موانع: شناسایی زود هنگام چالش‌های پیش روی مجریان (مانند کمبود مواد مصرفی، تأخیر در اخذ مجوزها) و تلاش برای رفع آن‌ها.

۳.۲. اطمینان از رعایت اصول اخلاق در پژوهش

- تأییدیه کمیته اخلاق: بررسی مستندات دریافت کد اخلاق برای تمامی طرح‌های نیازمند تماس با انسان یا حیوان.
- رعایت استانداردها: نظارت بر صحت جمع‌آوری داده‌ها، رضایت آگاهانه شرکت‌کنندگان و حفظ حریم خصوصی آن‌ها طبق موازین بین‌المللی و ملی.

۳.۳. بررسی نتایج نهایی و کاربردی‌سازی یافته‌ها

- دفاع نهایی دانشجوئی/علمی: برگزاری جلسات دفاع نهایی از نتایج طرح‌ها (خصوصاً پایان‌نامه‌ها و رساله‌ها).
- مکانیسم انتقال فناوری (TTO): تسهیل فرآیند تبدیل نتایج پژوهش (مثل طراحی کیت‌های تشخیصی یا پروتکل‌های جدید) به خدمات قابل ارائه در بیمارستان‌ها یا مراکز بهداشتی.

۴. آموزش و توانمندسازی پژوهشگران

توسعه ظرفیت پژوهشی دانشکده از طریق سرمایه‌گذاری روی نیروی انسانی:

۴.۱. پیشنهاد برگزاری کارگاه‌ها و دوره‌های آموزشی

- مهارت‌های پایه: برگزاری دوره‌های اجباری روش تحقیق، آمار زیستی کاربردی، اصول اخلاق در پژوهش.
- مهارت‌های پیشرفته: برگزاری کارگاه‌های تخصصی مرتبط با نیازهای گروه‌ها (مانند کارگاه‌های HPLC، کشت سلولی پیشرفته، مدل‌سازی آماری پیچیده مانند

MixedEffectModels

.)

- نگارش و ثبت: دوره‌های تخصصی نگارش علمی به زبان انگلیسی، آموزش نحوه جستجو در پایگاه‌های اطلاعاتی معتبر (مانند PubMed و Scopus) و ثبت اختراع.

۴.۲. تشویق و حمایت از چاپ مقالات

- حمایت مالی (Incentives): تصویب آیین‌نامه پرداخت مشوق‌های مالی هدفمند برای چاپ مقالات در مجلات معتبر (با در نظر گرفتن ضریب تأثیر (Impact Factor) و Q مجله).
- حمایت ساختاری: کمک به پوشش هزینه‌های داوری، ترجمه تخصصی و ارسال مقالات بین‌المللی.

۴.۳. شناسایی و معرفی پژوهشگران برتر

- ایجاد فرآیندی شفاف برای ارزیابی عملکرد پژوهشی اعضا (بر اساس شاخص‌هایی چون H-index، تعداد ارجاعات و کیفیت انتشارات).
- تجلیل از پژوهشگران برتر دانشکده در مراسم سالانه دانشگاه.

۵. ارتقای همکاری‌های علمی و بین‌رشته‌ای

پژوهش موفق در پیراپزشکی نیازمند تعامل گسترده است:

۵.۱. تقویت ارتباطات پژوهشی درون دانشکده‌ای

- تشویق گروه‌های مختلف (مثلاً رادیولوژی و آزمایشگاه) به تشکیل تیم‌های تحقیقاتی مشترک برای انجام پروژه‌های چندتخصصی.

۵.۲. همکاری با مراکز درمانی و صنایع

- پروژه‌های کارآزمایی بالینی: تسهیل اجرای طرح‌هایی که نیاز به همکاری مستقیم با بیمارستان‌ها و بیماران دارند.
- ارتباط با صنعت: شناسایی شرکت‌های تولیدکننده تجهیزات پزشکی یا دارویی و تعریف پروژه‌های مشترک با هدف توسعه محصول یا بهبود تجهیزات موجود.

۵.۳. پیشنهاد انعقاد تفاهم‌نامه‌های پژوهشی

- بررسی و تأیید پیش‌نویس تفاهم‌نامه‌های همکاری با سایر دانشگاه‌ها، مراکز تحقیقاتی ملی (مانند انستیتو پاستور) و دانشگاه‌های خارجی در راستای تبادل دانشجو و اجرای پروژه‌های مشترک.

۶. مدیریت انتشارات و نشریات علمی

شورای پژوهشی بر محتوای علمی تولیدی دانشکده نظارت دارد:

۶.۱. نظارت بر کیفیت علمی مجلات وابسته

- در صورت وجود مجله‌ای با وابستگی دانشکده، شورا مسئول تعیین هیئت تحریریه، نظارت بر فرآیند داوری هم‌تا و حفظ استانداردهای انتشار (مانند رعایت اصول کمیته بین‌المللی ویراستاران پزشکی (ICMJE)).

۶.۲. تصویب انتشار متون و مجلات علمی جدید

- بررسی توجیه علمی و نیازسنجی برای راه‌اندازی هرگونه نشریه جدید یا انتشار کتب مرجع تخصصی در حوزه‌های پیراپزشکی دانشکده.

۷. پیشنهادات و گزارش‌دهی

ارتباط مستمر با مراجع بالاتر و ارایه مستندات عملکردی:

۷.۱. ارائه گزارش جامع سالیانه

- تهیه و تدوین گزارش مفصلی شامل فعالیت‌های انجام شده، موفقیت‌ها (تعداد مقالات، طرح‌های خاتمه یافته، کارگاه‌ها)، چالش‌های پیش رو و برنامه‌های پیشنهادی برای سال آتی، جهت ارائه به معاونت پژوهشی دانشگاه.

۷.۲. ارائه پیشنهادات اصلاحی

- ارائه راهکارها و پیشنهادات عملی برای بهبود آیین‌نامه‌ها و شیوه‌نامه‌های پژوهشی در سطح دانشگاه، با هدف کاهش بوروکراسی و افزایش کارایی فرآیندهای پژوهشی.

۵۵ ترکیب اعضای شورای پژوهشی دانشکده

ترکیب اعضا به گونه‌ای طراحی شده است که توازن میان مدیریت، تخصص‌های حوزه‌ای و تجربه عملی برقرار باشد:

- معاون پژوهشی دانشکده (رئیس شورا): مسئولیت اداره جلسات، اجرای مصوبات و نماینده شورا در سطوح بالاتر دانشگاه.
- مدیران گروه‌های آموزشی: تضمین‌کننده مشارکت فعال همه حوزه‌های تخصصی دانشکده در تصمیم‌گیری‌ها.
- دو تا سه نفر از اعضای هیئت علمی فعال در امور پژوهش: انتخاب شده بر اساس سابقه درخشان پژوهشی و تجربه در هدایت طرح‌های کلان. این اعضا به عنوان متخصصین فنی (Subject Matter Experts) عمل می‌کنند.
- نماینده کمیته تحقیقات دانشجویی (در صورت وجود): اطمینان از لحاظ شدن دغدغه‌ها و طرح‌های پژوهشی دانشجویی در سیاست‌گذاری شورا.
- کارشناس پژوهشی دانشکده (دبیر شورا، بدون حق رأی): مسئولیت ثبت دقیق صورتجلسات، پیگیری مصوبات، و هماهنگی امور اداری شورا.

هدف کلان شورا

ایجاد بستری پویا برای تحقیقات علمی و کاربردی در حوزه پیراپزشکی، ارتقای کیفیت پژوهش، ترویج اخلاق علمی و تبدیل نتایج پژوهش به راهکارهای مؤثر در نظام سلامت، با هدف نهایی ارتقای سطح خدمات پاراکلینیکی و درمانی از طریق دانش بنیان شدن فعالیت‌های دانشکده.

محل امضا و تأیید:

رئیس دانشکده پیراپزشکی

معاون پژوهشی دانشگاه